

Det er vistnok saa, at de maa have handlet i Overensstemmelse med den danske Befolkning, blandt hvilken de leve; men vi maa huske paa, at der ogsaa er en anden dansk Befolkning i Slesvig, som har en hel anden Opfattelse af dette Forhold, og det er Befolkningen paa Fjelllandet i den nordlige Del af Slesvig og da navnlig i Haderslev Amt. Der har Befolkningen den Opfattelse, at deres Embedsmænd ikke burde aflægge Egen, og der har den Mand, der jo fremfor Noget maa gjælde for Nordflslevs Repræsentant, Kryger, med stor Styrke gjort gjældende lige overfor den preussiske Landdag, at man ikke burde aflægge nogen Ed til den preussiske Konge, saa længe ikke Pragerfredens § 5 er oplyst. Derfor er det netop en af Hovedgrundene, hvorfor jeg er meget betænkelig ved at stemme for Lovforslaget, at dets Vedtagelse, saaledes som det erede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille) udtalte, kunde blive opfattet som en Tilfælgelse her fra denne Sal eller fra det danske Folk i det Hele af, at Biskop Hansen ved at blive i sit Embede og aflægge Egen til den preussiske Konge har handlet saa fuldstændig forsvaret, at han endogsaa fortjente et saadant Anerkjendelsesbevis som det, at den danske Rigsdag bevilgede ham en ekstraordinær Pension. Vi maa huske paa, at man, om vi end ikke sælger nogen Dom, i alt Fald let kan opfatte det som en Dom ikke blot over Biskop Hansens og hans Meningsfællers Færd, men tillige, i Modsætning dertil, over mange Embeds- og Bestillingsmænd, som ikke have troet at kunne forene en saadan Edsaffælgelse med deres Samvittighed, og som derfor ere afgangne fra deres Embede. Flere af disse have foretrukket at leve uden Embede endog i trange Kaar imellem den Befolkning, hvor de havde virket, fremfor at aflægge Egen. Biskop Hansen lever ganske vist ogsaa imellem Befolkningen derovre, men man kan ikke tillægge dette saa stor Fortjeneste, som et æret Medlem vilde, da han lever der som preussisk Statstjener i et velsonnet Embede. Sagen havde været en ganske anden, hvis han havde fulgt Andres Egeimpel og nedlagt sit Embede, men endda vedblevet at leve derovre med den Pension, som han i saa Fald naturligvis vilde have faaet af den danske Regjering. Med Hensyn til det Cirkulære, som det erede Medlem (Bille) omtalte, da er det jo ganske vist Noget, som maa støde mange danske Øren, og jeg vil ogsaa sige, at jeg hverken kunde billige det den Gang, eller nu, efterat jeg atter har gennemlæst det, og at jeg ikke formaar at se nogen Undskyldning i det, som det erede Medlem anførte om, at Forholdene vare saa vanskelige. Forholdene vare ikke vanskelige paa Als end i den øvrige Del af Slesvig, og i det nordlige Slesvig tror jeg ikke, der blev udsendt noget saadant Cirkulære, og dog naaede man ogsaa der, hvad jo Hensigten skulde være med det, at Embedsmændene kunde blive

siddende i deres Embeder en rum Tid efter, at Landet var blevet besat af Preusserne.

Bojsen: Det var tilbøielig paa Opfordring af mig, at det erede Thing ifjor fandt det rigtig ikke at komme for dybt ind paa denne Sags Behandling, men at lade den gaa til Udvalg og der finde den Prøvelse, som den trængte til. Jeg er fremdeles af den Anskuelse, som ogsaa blev udtalt af et æret Medlem her idag, at en mere indgaaende Forhandling om denne Sag, her i Salen ikke er heldig eller tjenlig, og netop efter hvad der idag er blevet udtalt, forekommer det mig, at der er saa meget mere Grund til at finde en Drøftelse deraf uehdig. Det, som egentlig er Hovedpunktet i Forhandlingen om denne Sag, er jo, hvorvidt man billiger eller misbilliger, at de forhenværende danske Embedsmænd ere blevne i deres Stillinger efter Hertugdømmernes Udskillelse fra Kongeriget, eller om man mener, at de skulde have forladt deres Stillinger. Derom er der jo, som bekendt for forskellige Anskuelse, navnlig i de nærmest interesserede Kredse, og hvorvidt der ikke ogsaa er saadanne delte Anskuelse tilstede her, anser jeg i alt Fald for at være tvivlsomt. Naar det imidlertid er os bekendt, at der derovre hos dem, som Sagen ligger nærmest paa Sinde, gjør sig meget bestemte forskellige Anskuelse gjældende om den, saa forekommer det mig, at vi skulde være varssomme med her i denne Sal at træffe nogen Afgjørelse, som kunde synes at give den ene eller Opfattelse Medhold. Naar et æret Medlem endogsaa har antydnet, at den Forskjellighed i Opfattelsen af dette Forhold, som her er kommet frem, skulde fremtræde særlig som en Modsætning imellem den nordligste og nærmest liggende sydlige Del af Sønderjylland, saa anser jeg en saadan Antydning for at være et endnu langt stærkere Fingerpeg for os om ikke for vort Vedkommende at træffe nogen Afgjørelse af dette Spørgsmaal. Jeg tror, at, er der Noget, som vi her maatte anse for at være den største Ulykke, saa maatte det være dette om den stærke og mægtige Enighed, som vore Brødre i Sønderjylland have udvist, skulde vise sig at vikle paa noget Punkt; thi selv om det kun er et lille Punkt, saa ved man jo, at selv Smaating kunne komme til at spille en forholdsvis stor og uberettiget Rolle. Derfor vi altsaa ved vor Afgjørelse her i Salen, risikere at komme til at lægge et Lod i Vægtskaaalen, saa forekommer det mig, at vi med al vor Cone skulde søge at undgaa dette, og det er min Overbevisning, at vi ikke risikere at afgive nogen saadan Dom ved at stemme for den Pension, som her er bragt i Forslag; thi at yde en saadan Pension vil dog vel neppe Noget kunne have afgjørende Betænkelighed ved, hvorimod man ved at stemme imod dette Forslag netop giver en bestemt Dom for den modsatte Opfattelse. Det er af disse